

LLEI 11/2023, del 27 de desembre, de foment de l'associacionisme.

DOGC núm. 9069, 29/12/2023

TEXT PUBLICAT

Vigència 18/01/2024 -

Preàmbul

I

Fins a l'aprovació de la Llei 25/2015, del 30 de juliol, del voluntariat i de foment de l'associacionisme, el concepte d'*associacionisme* no estava definit en cap text normatiu a Catalunya. D'ençà d'aleshores, aquest concepte s'ha entès com el fenomen que duu les persones a implicar-se socialment cercant una finalitat comuna, uns objectius determinats o uns interessos concrets, amb respecte a uns valors també comuns, si bé no totes les associacions hi responen de la mateixa manera. Aquests valors comuns inclouen la participació col·lectiva i compromesa, l'autoorganització, la implicació social sense ànim de lucre, el voluntariat, la gestió democràtica i la voluntat d'implicació i transformació social o personal, en els àmbits recreatiu, esportiu, cultural, educatiu i ambiental, entre d'altres.

La voluntat individual d'associar-se i de formar part d'una col·lectivitat o d'un projecte compartit amb altres individus, amb el bé comú com a objectiu, té una important capacitat per a transformar la societat. L'associacionisme, que en la societat catalana té les arrels històriques en la vessant de la defensa dels interessos col·lectius, és, doncs, un fenomen contemporani que permet de crear instruments que enforteixen la societat civil i la doten d'elements clau per a tenir veu pròpia i capacitat de rèplica, d'incidència, de governança democràtica dels afers públics i, si escau, de crítica de l'actuació dels poders públics, amb l'ànim de créixer com a societat i de compartir l'espai públic amb les administracions públiques i la resta d'agents de la societat civil.

L'esclat del fenomen de l'associacionisme és, per tant, relativament recent. Tant és així que, en la Declaració dels drets de l'home i del ciutadà, del 1789, en el marc de la Revolució Francesa, el dret d'associació no era un dret reconegut, sinó que aleshores, en el trànsit de l'edat moderna a l'edat contemporània, era impensable, atès que les figures que s'interposaven entre el ciutadà i l'Estat no es consideraven necessàries; més aviat al contrari. Així, no és fins ben entrat el segle XIX que aquest dret comença a ésser reconegut a l'Europa occidental i, a Catalunya, apareixen els primers moviments ateneïstes, les societats d'ajuda mútua, les corals claverianes, les cooperatives i, posteriorment, els sindicats de classe. Aquestes iniciatives populars naixien de les bases comunitàries de l'autoorganització i en resposta a les deficiències dels serveis bàsics per a la població, tant en l'àmbit urbà com en el rural,

en matèria d'educació, cultura, sanitat o protecció social, i van esdevenir una eina fonamental per a l'enfortiment i la construcció de la catalanitat.

L'associacionisme va continuar creixent a final del segle XIX i principi del segle XX amb l'auge dels moviments excursionistes, de l'escoltisme, dels clubs esportius i de la resta d'entitats que promovien l'oci, fins a l'arribada de la Guerra Civil i la instauració de la dictadura a l'Estat espanyol.

Durant la dictadura, l'associacionisme va patir, com tants altres espais d'autoorganització popular, una forta repressió i diversos intents de manipulació per a posar-lo al servei del règim. No obstant això, el teixit associatiu va perviure i les associacions van esdevenir eines de cohesió social i de formació popular i escoles de democràcia. En aquest sentit, n'és un exemple el moviment veïnal, que, malgrat la repressió, durant la darrera dècada de la dictadura va emergir amb força com un actor clau reivindicatiu i propositiu a favor de la millora de la qualitat de vida als barris, els pobles i les ciutats.

Amb l'arribada de la democràcia i l'estat de dret, es va reconèixer el dret d'associació. L'associacionisme va ressorgir amb més força, conservant els seus valors i diversificant les seves actuacions i les seves maneres d'organitzar-se, i va esdevenir un fenomen creixent, amb un alt grau d'incidència en els afers públics, que va aglutinar la força de la societat civil organitzada que cercava objectius a favor del bé comú. Ben entrat el segle XXI, aquest fenomen conviu amb els moviments socials emergents, que prenen com a base els valors, les idees i el teixit associatiu i expressen els valors d'una societat que canvia ràpidament.

L'associacionisme a Catalunya té, per tant, un origen i una estructura diversos i plurals. La riquesa del model associatiu a Catalunya és la clau de la seva consolidació i pervivència al llarg del temps, malgrat les dificultats objectives, els sistemes polítics adversos, les opressions, les persecucions i els intents de manipulació per part dels règims dictatorials i en contextos de repressió política.

Dins aquesta diversitat, s'hi identifiquen clarament uns principis que, des de la diferència, són compartits: l'arrel comunitària de l'associacionisme, la cerca del bé comú, la capacitat d'autoorganització, el respecte a la participació democràtica, l'impuls d'aquesta participació, l'esperit de cooperació i la capacitat de transformació de les condicions de l'entorn. D'aquesta manera, l'associacionisme s'ha erigit com a veritable pal de paller de la societat civil i constitueix una autèntica estructura de país que és capaç de construir, sobre la base d'aquests elements comuns, una xarxa ciutadana sòlida, comunitàriament travada, activa, crítica i propositiva.

Per tant, l'associacionisme l'integren diversos actors que inclouen: les plataformes ciutadanes i els grups socials, amb una gran presència a escala local i territorial i amb capacitat d'autoorganització i d'interlocució; les associacions de base, que utilitzen la forma jurídica de l'associació atès que encaixa amb llurs valors i maneres de fer, i les entitats amb altres formes jurídiques –com ara les fundacions amb finalitats d'enfortiment comunitari, que reben el suport de l'activitat associativa, o les cooperatives sense ànim de lucre– que comparteixen amb les associacions les maneres de fer solidàries, els principis democràtics i el compromís constitutiu amb el bé comú.

II

L'any 2016, el Govern va organitzar el 3r Congrés Català de l'Associacionisme i el Voluntariat, que va tenir la sessió plenària el 20 de maig, després d'un intens treball previ, participatiu i d'ampli abast territorial,

en què les entitats van posar de manifest els reptes de l'associacionisme.

Les conclusions del Congrés, fruit dels debats i les aportacions dels centenars d'entitats que hi van participar, demanen l'impuls de polítiques governamentals que enforteixin el sector, el dotin d'eines i recursos per a continuar-ne la tasca i en promoguin els valors. Així, bona part de les disposicions d'aquesta llei tenen l'origen en les conclusions del Congrés i tenen l'objectiu d'oferir les solucions a problemes concrets que les conclusions exigeixen, com ara el foment de l'assessorament i l'acompanyament per part de les administracions, la simplificació de la càrrega administrativa en els procediments d'accés als recursos públics, el millorament del treball en xarxa entre les entitats i entre les entitats i la resta d'agents, l'augment de la qualitat i l'impacte de la formació i el suport financer als projectes i les estructures administratives de les entitats –en particular de les de segon nivell–, i també l'establiment de mecanismes per a millorar la qualitat i l'impacte de l'acció associativa i per a fer créixer el nombre de persones que s'hi impliquen.

III

Aquesta llei pretén reivindicar i potenciar el fenomen de l'associacionisme amb la finalitat d'enfortir-lo, facilitar-ne el creixement i incentivar la conscienciació de la població amb relació als seus valors i principis, de conformitat amb els articles 114, 118 i 166.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que atribueixen a la Generalitat la competència exclusiva en aquesta matèria, i els articles 124.4, 127, 134.f, 142.b i 153.b, que li atribueixen la competència sobre el foment de l'associacionisme en àmbits o sectors determinats. L'objectiu d'enfortir l'associacionisme es vol assolir instant les administracions públiques a desenvolupar polítiques públiques que fomentin aquesta realitat d'arrel comunitària; és a dir, apostant decididament per afavorir la participació ciutadana en tots els àmbits de la vida i les decisions comunitàries, i, especialment, la participació infantil i juvenil, i per desenvolupar projectes i programes públics que reconeguin la tasca i el valor de les entitats, que en facilitin la participació en la presa de les decisions que les afecten, que els donin suport i els ofereixin acompanyament en llurs activitats i que en promoguin els valors entre la població.

La llei, a més, regula la coordinació necessària de les administracions públiques per a dur a terme llurs accions de foment i per a dissenyar projectes de suport que siguin eficients, amb l'objectiu que el Govern i les administracions locals treballin d'una manera conjunta i interconnectada. També recull mecanismes de simplificació administrativa, sobretot pel que fa als processos que regulen la relació entre les entitats i les administracions públiques, i un projecte d'interconnexió dels registres i censos d'entitats sense ànim de lucre la titularitat dels quals sigui de l'Administració. Finalment, la llei estableix les bases de les iniciatives legislatives amb relació a la fiscalitat i el mecenatge de les entitats, que s'han de promoure una vegada Catalunya disposi de les competències per a aprovar-les.

En definitiva, aquesta llei pretén ésser un instrument eficaç per a impulsar mesures i accions concretes que permetin el creixement i la consolidació del teixit associatiu i el seu reconeixement com a valor públic i de vertebració comunitària; el desenvolupament de polítiques públiques de foment més eficients, coordinades i col·laboratives, i la simplificació de les relacions entre les entitats i els poders públics. L'objectiu és que aquestes entitats puguin destinar els màxims esforços i recursos al desenvolupament de llurs projectes i accions d'implicació social –en termes de promoció d'activitats i

col·lectius– i de canvi o transformació social, a favor del progrés de tots els ciutadans.

Atesa la gran diversitat d'àmbits en què actua l'associacionisme, i mentre no hi hagi el necessari marc legislatiu que el reguli, el promogui i hi doni suport d'una manera específica en cada àmbit o sector, és important que les administracions públiques reconeixin especialment la tasca associativa més vulnerabilitzada o menys reconeguda i hi donin suport. En aquest sentit, cal destacar la singularitat de l'associacionisme en l'àmbit de l'educació en el lleure per la seva capacitat d'articulació territorial, la transmissió de valors democràtics i la capacitat d'actuació i empoderament de la joventut diversa que l'integra, i també cal destacar el fet que aquest tipus d'associacionisme té un alt potencial d'impacte pel que fa a la transformació comunitària i que està exposat a una gran fragilitat.

IV

El foment de l'associacionisme és una política pública clau i prioritària per als territoris que pretenen fer créixer, consolidar i enfortir la societat civil organitzada, les accions de la qual s'orienten cap al bé comú. Aquesta visió requereix iniciatives legislatives que, alhora, estableixin els aspectes substantius –és a dir, les polítiques públiques de reconeixement, d'estímul de la participació, de suport i promoció de l'activitat associativa i de coordinació interadministrativa sobre els afers associatius– i els principis i valors que han de regir el foment de l'associacionisme. D'acord amb això, aquesta llei assenyala la importància cabdal d'enfortir les entitats, amb respecte absolut a llur autonomia, a fi de construir marcs relacionals basats en els principis de la confiança mútua, la subsidiarietat, la corresponsabilitat, l'eliminació de càrregues burocràtiques innecessàries, la transparència, la col·laboració i la complementarietat d'acció.

La llei delimita, d'una manera clara, no només la política substantiva i els principis i valors que han de regir el foment de l'associacionisme, sinó també els subjectes que poden ésser destinataris de les mesures de foment. Així, estableix que les associacions en són les destinatàries preferents, atès que per llur naturalesa i per les circumstàncies històriques són les organitzacions de la societat civil que necessiten un suport explícit, directe i efectiu que les reconeixi, les enforteixi i els atribueixi la mateixa capacitat d'interlocució que té la resta d'agents de la societat civil.

Més enllà de centrar-se en les polítiques de foment de les associacions, la llei determina que les associacions han de promoure el bé comú i l'enfortiment comunitari per a poder ésser destinatàries de les mesures específiques de foment. D'aquesta manera, posa l'èmfasi en aquestes finalitats i en el respecte als valors, els principis i el model de governança democràtica de les associacions, per tal d'evitar que es promoguin idees o accions contràries als drets humans, als principis democràtics, a les lleis que lluiten contra la discriminació o a les lleis que vetllen per la igualtat efectiva de dones i homes.

Complementàriament a aquest objectiu prioritari, la llei permet que determinades entitats sense ànim de lucre que no tenen la forma jurídica d'associació també puguin ésser destinatàries de les mesures de foment, sempre que no sigui en detriment del foment de les associacions i sempre que aquestes entitats tinguin finalitats d'enfortiment comunitari i no lucratives i que comparteixin els principis, els valors i el model de governança de l'associacionisme de base.

La llei també fa referència a les plataformes ciutadanes i els grups socials que comparteixen els valors i principis de les associacions, i els dona accés a determinades mesures de foment. En aquest sentit, posa

l'accent en les mesures de suport a l'acció col·lectiva informal, la facilitació de la interlocució de les plataformes ciutadanes i els grups socials amb l'Administració pública i les accions per a donar-los suport si es volen transformar en associacions.

V

Fins a l'aprovació d'aquesta llei, el marc jurídic català no tenia cap normativa amb rang de llei que regulés aspectes essencials per al foment de l'associacionisme. Aquest fet provocava que les polítiques públiques de foment de l'associacionisme que les diverses administracions públiques pretenien desenvolupar sovint topaven amb regulacions o normatives que n'impedien el desenvolupament o el limitaven, ja que regulaven realitats molt concretes sense una visió completa del fenomen de l'associacionisme. Aquesta llei ofereix un marc jurídic que ha de permetre de superar aquestes situacions i respectar la normativa específica aplicable a les associacions i fundacions, concretament, la Llei 21/2014, del 29 de desembre, del protectorat de les fundacions i de verificació de l'activitat de les associacions declarades d'utilitat pública; la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques, i el Decret 259/2008, del 23 de desembre, pel qual s'aprova el Pla de comptabilitat de les fundacions i les associacions subjectes a la legislació de la Generalitat de Catalunya.

Així doncs, per primera vegada, aquesta llei regula, des de l'especificitat, però alhora amb una visió global i completa, les mesures de foment que han d'impulsar les administracions públiques, la qual cosa garanteix un marc jurídic estable tant per a la població que viu a Catalunya i les entitats com per a les administracions públiques, que són les responsables principals d'aplicar aquestes mesures.

VI

La Llei dona resposta al mandat parlamentari que recull la disposició transitòria tercera de la Llei 25/2015. El fet que tingui l'origen en la disposició transitòria d'una altra llei, que, ja en el títol, fa referència al *voluntariat* i al *foment de l'associacionisme*, en determina i en condiona clarament el recorregut, el plantejament i la visió, i la configura com un complement necessari i indispensable de la dita llei, tant des del punt de vista material com des del punt de vista estratègic.

Des del punt de vista material, aquesta llei té l'origen en l'article 26 de la Llei 25/2015, que ja establia mesures de suport i foment de l'associacionisme que les administracions públiques han de promoure, però no feia cap indicació clara i evident quant a la forma, les finalitats i els objectius específics.

Des del punt de vista estratègic, la regulació d'aquesta llei pren una perspectiva diferent per a complementar el foment de l'associacionisme que va iniciar la Llei 25/2015. Si bé la Llei 25/2015 se centrava a regular el model d'acció voluntària, la protecció de les persones que s'impliquen en les entitats i el suport a aquestes persones, ja sigui en la condició de soci o en la condició de voluntari sense ésser-ne soci, la present llei regula el fenomen de l'associacionisme amb l'objectiu que els poders públics el fomentin. Així doncs, amb l'aprovació d'aquesta llei, Catalunya disposa d'un binomi de lleis que es complementen, que encaixen perfectament en el marc jurídic i relacional de les entitats, que protegeixen i reconeixen les persones físiques que s'impliquen en la vida associativa, que insten les administracions públiques a donar suport a les entitats i que consoliden el paper del teixit associatiu i la

seva activitat essencial en la vertebració comunitària i la participació social en els afers públics.

En suma, aquesta llei promou el desenvolupament de polítiques públiques que protegeixin i promoguin les finalitats d'enfortiment comunitari de les associacions, de la resta d'entitats privades sense ànim de lucre i de les plataformes ciutadanes i els grups socials, basades en la participació col·lectiva en projectes comuns, el desenvolupament comunitari, la implicació social en eixos d'actuació diferents i la vocació de canvi i transformació de diversos aspectes de la dinàmica social. En conjunt, aquests principis contribueixen a construir una societat compromesa, solidària, justa, reflexiva i crítica.

VII

Aquesta llei consta de trenta-cinc articles, dividits en cinc capítols, vuit disposicions addicionals i cinc disposicions finals.

El capítol I, de les disposicions generals, regula l'objecte de la llei, l'àmbit d'aplicació, la tipologia d'entitats destinatàries i els principis i valors de l'associacionisme, i defineix els conceptes bàsics en aquest àmbit que són clau per a entendre l'abast objectiu i subjectiu de la llei, i també estableix els requisits generals que han de complir les entitats per a ésser destinatàries de les mesures de foment. És important destacar que aquesta llei és aplicable a totes les administracions públiques, d'acord amb la definició de *foment de l'associacionisme*, i delimita amb precisió les entitats que poden ésser destinatàries de les mesures de foment. En aquest sentit, la llei determina les entitats que han d'ésser destinatàries prioritàries de les mesures de foment i estableix la preferència per les accions que impactin sobre les associacions que tenen finalitats d'enfortiment comunitari. D'altra banda, també cal destacar que la llei defineix les plataformes ciutadanes i els grups socials i els reconeix el paper que tenen en la societat actual i el que, ben segur, tindran en el futur.

El capítol II s'estructura en quatre seccions i regula les mesures de foment de les associacions que les administracions públiques han d'impulsar.

La secció primera estableix les mesures que han d'incloure els plans d'acció de foment de l'associacionisme de les administracions públiques i els principis que han de seguir. Es tracta, doncs, d'aspectes troncal de la llei que són indicadors de la seva incidència estratègica.

La secció segona regula les mesures de reconeixement de les associacions. D'una banda, fan referència al reconeixement institucional i, de l'altra, al reconeixement en l'àmbit educatiu –tant en l'etapa obligatòria com en la postobligatòria i la universitària– i en l'àmbit professional, amb l'objectiu que aquestes mesures també tinguin una repercussió pràctica i instrumental.

La secció tercera regula les mesures d'impuls de la participació, que inclouen, entre altres, la constitució d'espais idonis per a fer possible una participació decisiva de les associacions i la potenciació de les eines i els mecanismes existents per a facilitar que les entitats intervinguin en el procés d'elaboració de les normatives que els afectin. Aquestes dues línies d'actuació representen una innovació en la relació entre els poders públics i les associacions.

La secció quarta regula les mesures de suport a les associacions, com ara l'assessorament i l'acompanyament, l'accés a la formació i la seva promoció, la disponibilitat d'espais o el foment del treball en xarxa. També hi destaquen les mesures de simplificació administrativa –tant pel que fa a les fases més operatives dels processos administratius com a la interpretació de les normatives– i les

mesures que regulen novetats significatives pel que fa als programes de suport econòmic a les associacions, les quals incideixen en les futures convocatòries de subvencions o ajuts de les administracions públiques i en milloren els aspectes necessaris a fi que aquests programes siguin efectius i aconseguixin llurs finalitats. Finalment, aquesta secció també estableix les mesures de millora de l'oferta de formació, de foment de la qualitat de l'ocupació en el sector i de garantiment del dret al temps i a la cura.

La secció cinquena regula les mesures de promoció de l'associacionisme i sensibilització que han d'aplicar les administracions públiques i posa l'èmfasi en l'accés als mitjans de comunicació, en les campanyes de difusió que han de permetre sensibilitzar la població, en les mesures de promoció entre els infants i adolescents i en les mesures concretes per als àmbits educatiu i universitari.

El capítol III estableix les mesures de foment de què poden ésser destinatàries les fundacions i els requisits i les condicions específics que han de complir per a accedir-hi, i també regula el foment que les administracions públiques han de fer de les finalitats d'enfortiment comunitari de les fundacions.

El capítol IV estableix les mesures de foment de què poden ésser destinataris les plataformes ciutadanes i els grups socials i els requisits i les condicions específics que han de complir per a accedir-hi, i també regula el foment que les administracions públiques han de fer de les finalitats d'enfortiment comunitari de les plataformes ciutadanes i els grups informals.

El capítol V aborda la necessitat que les administracions públiques facin un desplegament eficaç i eficient d'aquesta llei, d'una manera coordinada i eficient. Posa l'èmfasi en la creació d'un sistema que garanteixi la interconnexió i interoperabilitat entre els diversos registres i censos d'entitats sense ànim de lucre la titularitat dels quals sigui de l'Administració de la Generalitat, que funcioni i operi amb els principis de finestra única i que faciliti i simplifiqui la relació de les entitats amb l'Administració. En darrer terme, crea l'Agència Catalana de Foment de l'Associacionisme i, dins d'aquesta agència, l'Observatori de l'Associacionisme.

Les vuit disposicions addicionals estableixen els terminis i les condicions per al desplegament de les accions que estableix aquesta llei, com ara la revisió normativa a favor de la simplificació administrativa, la posada en marxa de la finestra única, l'avançament dels calendaris de les convocatòries d'ajuts i subvencions dels departaments, la creació d'una taula de coordinació interadministrativa, el reconeixement com a mèrit de la valoració de la pràctica associativa en els processos de provisió de llocs de treball i selecció de personal de les administracions públiques, els criteris dels models de les bases reguladores, la presentació d'un projecte de llei de subvencions i la interconnexió i interoperabilitat registrals.

La disposició final primera autoritza el Govern a fer el desplegament reglamentari d'aquesta llei; la disposició final segona insta els òrgans i les administracions competents a promoure, si escau, la supressió de taxes o les exempcions i bonificacions que corresponguin en atenció a les finalitats de les entitats i a llur caràcter no lucratiu; la disposició final tercera estableix que el Govern, en l'àmbit de les seves competències, ha de presentar un projecte de llei del mecenatge que reguli, entre d'altres, els incentius fiscals per al mecenatge a favor de les associacions; la disposició final quarta modifica la Llei 25/2015, i la disposició final cinquena determina l'entrada en vigor de la llei.

Capítol I

Disposicions generals

Article 1

Objecte i finalitat

1. L'objecte d'aquesta llei és el foment de l'associacionisme per mitjà de les mesures que han d'adoptar les administracions públiques.
2. La finalitat d'aquesta llei és enfortir i fer créixer l'associacionisme i incentivar la conscienciació social sobre els seus valors i principis.
3. Les administracions públiques, per tal de fomentar l'associacionisme, han de promoure, d'una manera coordinada, accions de reconeixement, d'impuls de la participació, de suport i assessorament i de promoció i sensibilització, i establir els instruments i recursos necessaris per a dur-les a terme, i han de potenciar les associacions d'una manera preferent.

Article 2

Àmbit d'aplicació

1. Aquesta llei s'aplica a les administracions públiques en funció de llurs àmbits competencials.
2. Els destinataris de les mesures de foment que estableix aquesta llei són les associacions i, en els casos que determina aquesta llei, les fundacions, les plataformes ciutadanes i els grups socials que compleixin els requisits i les condicions que fixa.

Article 3

Definicions

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

- a) *Associacionisme*: el fenomen social per mitjà del qual les persones decideixen associar-se voluntàriament per assolir uns objectius comuns, sense ànim de lucre i basats en l'enfortiment comunitari i el respecte als drets humans, mitjançant la participació democràtica i el compromís.
- b) *Foment de l'associacionisme*: la protecció i promoció per part de les administracions públiques de l'activitat de les associacions, federacions i confederacions –i, en els casos que determina aquesta llei, de les plataformes ciutadanes i els grups socials, les fundacions i la resta d'entitats sense ànim de lucre–, basada en l'enfortiment comunitari i amb respecte als drets humans, per mitjà de la participació i el compromís de llurs membres, i la promoció per part de les administracions públiques de la creació d'associacions amb la finalitat de vehicular els anhels dels ciutadans compromesos amb l'enfortiment comunitari, i també el suport a les plataformes ciutadanes i els grups socials que comparteixen els mateixos principis i valors que les associacions i el reconeixement d'aquestes entitats.
- c) *Enfortiment comunitari*: el benefici col·lectiu obtingut per mitjà de les accions, els programes i els projectes de les associacions –i, en els casos que determina aquesta llei, de les fundacions, les plataformes ciutadanes i els grups socials– que persegueixen aquest objectiu i que tenen les condicions per a generar sinergies i aconseguir transformacions útils i valuoses per a la societat en l'àmbit social, la salut, el suport familiar, l'associacionisme educatiu, l'oci i el lleure, la cultura, l'esport, la justícia global, la promoció dels drets humans i el foment de la pau i la cooperació, el voluntariat internacional, la defensa

del medi ambient, la igualtat de gènere i el respecte a la identitat i orientació sexuals, la joventut, la gent gran, el millorament de les condicions socioeconòmiques i la cohesió social, les dimensions comunitària i veïnal, els moviments ateneïstes, la protecció dels animals o qualsevol altre àmbit, per a assegurar i assolir els objectius d'aquesta llei.

d) *Plataformes ciutadanes*: les agrupacions de persones, sense personalitat jurídica, que no estan inscrites en cap registre oficial de la Generalitat i que comparteixen els valors i principis de l'associacionisme.

e) *Grups socials*: les agrupacions de persones de l'àmbit local, arrelades al territori de Catalunya, sense personalitat jurídica, que no estan inscrites en cap registre oficial de la Generalitat i que, des de la proximitat, volen generar canvis a escala local.

Article 4

Principis del foment de l'associacionisme

Els principis que han de regir el foment de l'associacionisme que duen a terme les administracions públiques són el respecte i la salvaguarda de l'autonomia de les entitats, la confiança mútua i la corresponsabilitat, la subsidiarietat, l'eliminació de càrregues burocràtiques innecessàries, el suport financer, la transparència, la col·laboració, la complementarietat d'acció i el foment de la participació i de llur capacitat d'incidència.

Article 5

Requisits generals de les entitats destinatàries

1. Les entitats a què fa referència l'article 2.2, per a ésser destinatàries de les mesures de foment que estableix aquesta llei, han de complir els requisits generals següents i declarar-ne responsablement el compliment, sens perjudici de l'obligació de complir els requisits específics que s'estableixin per a accedir a mesures de foment determinades o per a gaudir-ne:

a) Tenir finalitats d'enfortiment comunitari, d'acord amb la definició de l'article 3.c.

b) Regir-se pels principis i valors de l'associacionisme següents:

1r. La màxima transparència en la gestió, el funcionament i l'avaluació dels programes, d'acord amb la normativa aplicable.

2n. El foment explícit de la participació de les persones vinculades a les associacions, sempre que sigui compatible amb llur forma jurídica, fent-les partícips de les decisions dels diversos àmbits d'actuació.

3r. El funcionament democràtic de llur organització, el foment de la paritat entre dones i homes en llurs òrgans de presa de decisions quan sigui aplicable i la rotació periòdica dels càrrecs amb responsabilitat de govern, sempre que siguin compatibles amb llur forma jurídica.

4t. La gestió sostenible ambientalment i coherent amb llur missió i amb llurs finalitats de transformació social.

5è. El foment del treball en xarxa amb la resta d'agents del territori de Catalunya.

6è. El garantiment de la perspectiva de gènere, la diversitat social i la participació inclusiva i accessible a tothom en llur funcionament intern i en l'elaboració, execució i avaluació dels projectes i les activitats, i l'aplicació de mesures o protocols contra l'assetjament sexual o per raó de gènere.

7è. El garantiment d'una perspectiva inclusiva, decolonial i anticapacitista i la prevenció de qualsevol tipus de discriminació, en els termes que estableix la Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació.

8è. La comunicació inclusiva per mitjà de l'ús no sexista i no LGBTI-fòbic del llenguatge i d'imatges i missatges que no siguin discriminatoris ni estereotipats.

9è. El compromís amb l'entorn local o immediat i l'arrelament en aquest entorn.

10è. El foment de la normalització lingüística de la llengua catalana.

c) Complir, amb relació a llur missió, els requisits organitzatius i de govern següents:

1r. L'adhesió de llurs membres ha d'ésser lliure i voluntària.

2n. La presa de les decisions ha d'ésser responsabilitat de les persones que, d'una manera voluntària, transparent i democràtica, formen part dels òrgans de govern.

3r. Hi ha d'haver mecanismes de participació interna democràtica de totes les persones que hi estan vinculades, sempre que siguin compatibles amb llur forma jurídica.

4t. Llur activitat principal no ha d'ésser la prestació de serveis a canvi d'una remuneració.

5è. Les persones que formen part de llurs òrgans de govern poden ésser contractades o retribuïdes per la mateixa entitat o per altres organitzacions que hi prestin serveis i que, per tant, hi estiguin vinculades, d'acord amb el que estableix el llibre tercer del Codi civil de Catalunya.

6è. Les retribucions de llurs treballadors han d'incloure criteris d'ètica i equitat i els aspectes salarials s'han de gestionar amb la màxima transparència.

7è. S'han de dotar de codis ètics i complir la normativa aplicable.

d) Establir i comunicar els mecanismes específics per a retre comptes de llur activitat i gestió.

2. Les fundacions, les plataformes ciutadanes i els grups socials, a més de complir els requisits generals que estableix l'apartat 1, han de complir els requisits i condicions específics que estableix aquesta llei.

3. Les administracions públiques han de vetllar perquè les associacions i les fundacions presentin la declaració responsable amb relació al compliment dels requisits que estableix aquesta llei per a ésser destinatàries de les mesures de foment.

4. Les associacions i les fundacions que no presentin formalment la declaració responsable a què fa referència l'apartat 3, o si la declaració conté falsedats, no poden ésser destinatàries de les mesures de foment, sens perjudici del que la normativa vigent estableixi per al dit incompliment.

Capítol II

Foment de les associacions

Secció primera

Plans d'acció

Article 6

Plans d'acció per al foment de les associacions

1. Les administracions públiques, d'acord amb el que estableix l'article 26 de la Llei 25/2015, del 30 de juliol, del voluntariat i de foment de l'associacionisme, han de promoure mesures de suport i foment de les associacions preferentment per mitjà de l'aprovació dels plans d'acció o instruments de planificació

estratègica anàlegs, que han de definir i prioritzar les actuacions principals que s'han de dur a terme durant llur període de vigència, els objectius i els indicadors d'avaluació.

2. Els plans d'acció o instruments de planificació estratègica anàlegs han de preveure mesures que fomentin el reconeixement, el creixement i la implantació territorial i social de les associacions; n'impulsin la participació en els afers públics relacionats amb llur missió; els ofereixin assessorament i suport tècnic, material i econòmic, i sensibilitzin la població, d'acord amb els principis següents:

a) Les mesures de foment del reconeixement han de posar en relleu el valor de les associacions i llurs programes entre la població que viu a Catalunya i han d'atorgar un valor afegit a la tasca de les organitzacions i de les persones que la duen a terme.

b) Les mesures d'impuls de la participació han de permetre d'establir canals de participació i espais estables de comunicació amb l'Administració i potenciar la dimensió comunitària de les polítiques públiques, posant en valor el criteri de les associacions en llur desenvolupament i aplicació.

c) Les mesures d'assessorament i suport han de permetre d'enfortir i empoderar les associacions, posant-los a l'abast, d'una manera coordinada, recursos econòmics, formatius o d'assessorament, i també altres eines que els facilitin la gestió i el desenvolupament dels projectes, els programes i les activitats.

d) Les mesures de promoció i sensibilització han de reivindicar els valors i principis de les associacions entre els ciutadans per a convidar-los a participar en els afers col·lectius amb finalitats d'enfortiment comunitari.

e) Les mesures de foment del creixement de les associacions han de consistir en accions destinades a la creació d'associacions noves i a l'increment de la base social de les existents, per mitjà d'empoderar-les i d'impulsar la intervenció comunitària, i també d'oferir-los assessorament per a contribuir a l'obertura d'espais associatius i al foment de l'associacionisme, especialment en barris, municipis, comarques i sectors socials en què tingui poca presència.

3. Les administracions públiques han d'incloure, en els plans d'acció o instruments de planificació estratègica anàlegs, mesures que tinguin en compte les federacions i confederacions i, complementàriament, poden adoptar mesures específiques per a fomentar-les, per a incidir d'una manera singular en llur accés al finançament públic i per a enfortir llurs estructures administratives i llur finançament, en benefici dels programes de suport i empoderament de les entitats federades o confederades que representen.

4. Els municipis que tinguin o hagin de tenir un pla de subvencions aprovat han d'impulsar, en l'exercici de llurs competències, mesures de suport i foment de les associacions, preferentment per mitjà de l'aprovació dels plans d'acció o instruments de planificació estratègica anàlegs, d'acord amb la regulació que estableix aquesta llei.

5. El Govern ha de donar suport als municipis per a elaborar i executar llurs plans d'acció local, amb l'objectiu d'impulsar les mesures de foment de les associacions, l'assessorament i el cofinançament corresponents, i també, per mitjà del departament competent en matèria de foment de l'associacionisme, ha d'elaborar un model de pla d'acció local i l'ha de posar a disposició de les administracions locals per a facilitar-los-en l'elaboració.

6. Les diputacions i els consells comarcals han de donar suport als municipis en l'impuls dels plans

d'acció local o instruments de planificació estratègica anàlegs i de les mesures de foment que preveuen, de conformitat amb el que estableixen, en matèria d'assistència, l'article 36 de la Llei de l'Estat 7/1985, del 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i els articles 28 i 30 del text refós de la Llei de l'organització comarcal de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 4/2003, del 4 de novembre.

Article 7

Suport als plans d'acció per al foment de les associacions

Les administracions públiques que elaborin i executin plans d'acció per al foment de l'associacionisme han de designar un responsable perquè presti suport i assessorament a les associacions per a constituir-se i per a accedir a les subvencions i gestionar-les.

Secció segona

Mesures de reconeixement de les associacions

Article 8

Reconeixement institucional

1. Les administracions públiques han de reconèixer el valor públic de les associacions; llur capacitat de representar els col·lectius; llur vàlua com a agents que eduquen en el civisme, la justícia social, el servei cap a la ciutadania, el feminisme, l'ecologisme, la diversitat i la inclusió, la democràcia i la cultura participativa; llur potencial transformador; els altres valors que els són propis, i, especialment, la capacitat d'interlocució de llurs membres.
2. Les administracions públiques han de reconèixer, d'una manera específica, les federacions i confederacions, i també les plataformes de coordinació, atès que representen un sector o àmbit específic i tenen la capacitat d'ésser interlocutors i desenvolupar projectes conjuntament amb les associacions.
3. Les associacions poden impulsar polítiques per mitjà dels mecanismes de participació establerts per llei, i també poden impulsar la creació i modificació de normes per mitjà dels mecanismes de participació en la redacció normativa.
4. El Govern ha d'establir la qualificació d'entitat d'interès social i general com a qualificació complementària a la declaració d'utilitat pública, amb els beneficis fiscals que estableixi en l'àmbit de les seves competències.
5. Els beneficis fiscals a què fa referència l'apartat 4 poden incloure una millora del tractament fiscal de les quotes dels associats i de les aportacions econòmiques de persones físiques o jurídiques.
6. El Govern ha d'oferir suport tècnic a les associacions que tinguin la qualificació d'entitat d'interès social i general en la tramitació de la declaració d'entitat d'utilitat pública i en el compliment dels requisits per a obtenir-la.
7. El Govern, per mitjà del departament competent en matèria de foment de l'associacionisme, ha de fer difusió del procediment per a accedir a la qualificació d'entitat d'interès social i general i ha d'oferir assessorament i suport a les associacions per a tramitar-ne la sol·licitud.

Article 9

Reconeixement de les competències i els aprenentatges

1. El Govern ha d'incloure en el currículum escolar valors propis de l'associacionisme, com l'empoderament personal i comunitari; el civisme; la democràcia; la perspectiva de gènere; la igualtat de tracte i no-discriminació, en els termes que estableix la Llei 19/2020; la corresponsabilitat, i la cultura participativa, i també ha d'estimular l'aprenentatge sobre el recorregut històric de l'associacionisme a Catalunya i sobre la realitat i el coneixement directe de les associacions.
2. Els valors a què fa referència l'apartat 1 s'han de treballar, transversalment i per mitjà de les experiències, en els programes educatius dels ensenyaments obligatoris i postobligatoris, inclosa la formació professional, a fi de reforçar el reconeixement de l'associacionisme.
3. El Govern ha de promoure el reconeixement en l'àmbit universitari dels valors i aprenentatges relacionats amb la participació dels ciutadans en les associacions, sens perjudici de l'autonomia de cada universitat per a definir els plans d'estudis, i, amb aquesta finalitat, ha de promoure les actuacions següents:
 - a) La incorporació com a crèdits en els plans docents, a l'efecte d'obtenir el títol de grau, de la participació activa dels estudiants en les associacions.
 - b) La convalidació dels coneixements adquirits durant la participació activa dels estudiants en les associacions.
 - c) La introducció en els plans docents de l'aprenentatge i reconeixement dels valors i principis de l'associacionisme.
 - d) La formalització de convenis de col·laboració amb les associacions que tenen finalitats d'enfortiment comunitari a fi que acullin estudiants en pràctiques, tenint en compte el benefici mutu de totes tres parts.
 - e) L'augment del nombre d'estudis, de recerques i publicacions en matèria d'associacionisme a les universitats, específicament dels que permetin avançar en els sistemes d'avaluació de l'impacte de les polítiques públiques de foment de l'associacionisme desenvolupades per les administracions públiques i de l'impacte de l'associacionisme en la societat.
 - f) La creació d'associacions juvenils als centres d'educació postobligatòria, inclosos els de formació professional.
 - g) L'oferta de recursos i formació permanent als equips docents sobre els valors de l'associacionisme.
4. El Govern, d'acord amb la normativa vigent, ha de promoure el reconeixement acadèmic en l'àmbit universitari de les competències i els aprenentatges que adquireixen les persones que s'impliquen en els projectes i les actuacions de les associacions que tenen finalitats d'enfortiment comunitari, amb l'objectiu de convalidar-los com a formació formal o d'eximir d'aquesta formació els participants.
5. Les associacions, per a facilitar el reconeixement acadèmic a què fa referència l'apartat 4, han de col·laborar amb el Govern per a certificar que les persones que s'impliquen en llurs projectes i actuacions hi participen activament.

Article 10

Reconeixement per a millorar l'ocupabilitat

1. El Govern, d'acord amb la normativa vigent, ha de promoure el reconeixement de les competències i

els aprenentatges que adquireixen les persones implicades en els projectes i les actuacions de les associacions que tenen finalitats d'enfortiment comunitari per a certificar-los com a qualificació professional.

2. El Govern, per mitjà del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, ha de reconèixer, en els programes de capacitació professional, les competències i els aprenentatges que adquireixen les persones implicades en els projectes i les actuacions de les associacions que tenen finalitats d'enfortiment comunitari per a certificar-los com a qualificació professional.

Secció tercera

Mesures d'impuls de la participació

Article 11

Principis generals

1. Les mesures que han d'aplicar les administracions públiques per a impulsar la participació de les associacions que tenen finalitats d'enfortiment comunitari s'han de fonamentar en els principis següents:

- a) La cooperació, coproducció i coavaluació de les polítiques públiques i el partenariat públic i social.
- b) La proximitat, la transparència, la corresponsabilitat i el retiment de comptes, recollits en un codi ètic de les associacions que han d'elaborar conjuntament el Consell de l'Associacionisme i el Voluntariat de Catalunya i el departament competent en matèria de foment de l'associacionisme.
- c) El foment d'una participació inclusiva i accessible per a tothom.
- d) El garantiment de la inclusió de la perspectiva de gènere, l'exercici dels drets i la igualtat de tracte i no-discriminació.
- e) La incorporació de la dimensió comunitària en el disseny i el desenvolupament de les polítiques públiques.
- f) La incorporació de la perspectiva interdepartamental, la corresponsabilitat i la coordinació amb els diversos plans i polítiques públiques.
- g) La defensa de la diversitat lingüística com a riquesa universal que cal protegir, amb la llengua catalana com a eina d'acollida i cohesió social, en un context plurilingüe en què la llengua pròpia està minoritzada.

2. La participació de les associacions que tenen finalitats d'enfortiment comunitari s'ha de fonamentar en els principis de corresponsabilitat, legitimitat per a articular un posicionament col·lectiu, representativitat qualitativa, cerca de l'enfortiment comunitari o col·lectiu i capacitat de compartir l'espai de participació en la construcció col·lectiva de les polítiques públiques, d'acord amb els paràmetres de l'acció comunitària.

Article 12

Espais de participació

1. El Govern ha de promoure el Consell de l'Associacionisme i el Voluntariat de Catalunya com l'espai de participació estable de les associacions, i també la resta d'espais de participació associativa vinculats als diversos departaments, i ha de dur a terme les accions necessàries per a fer possible que ho siguin.

2. El Govern ha de garantir que les administracions locals constitueixen consells de participació per a les associacions, les plataformes ciutadanes i els grups socials de llur àmbit territorial que tenen finalitats d'enfortiment comunitari i els ha de donar suport a fi que disposin d'eines que garanteixin la qualitat de la participació en els consells i el compliment dels principis generals a què fa referència l'article 11.

3. El Consell de l'Associacionisme i el Voluntariat de Catalunya ha de fer un seguiment permanent del grau de compliment de les obligacions que estableix aquesta llei.

Article 13

Participació en els processos normatius

1. El Govern, per mitjà dels mecanismes ordinaris de participació que estableixi la normativa aplicable, ha de garantir la participació efectiva de les associacions en la tramitació dels projectes normatius que les puguin afectar directament.

2. Les associacions tenen la consideració de comissió promotora d'una iniciativa legislativa popular, sempre que compleixin els requisits que estableix l'article 2 de la Llei 1/2006, del 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular.

Secció quarta

Mesures de suport

Article 14

Principis generals i tipologia de les mesures de suport

1. Les mesures de suport a les associacions que tenen finalitats d'enfortiment comunitari que han d'aplicar les administracions públiques s'han de fonamentar en els principis d'igualtat, concurrència, equitat, simplificació administrativa, desburocratització, empoderament, coordinació interadministrativa, proximitat i subsidiarietat.

2. Les administracions públiques poden aplicar les següents mesures de suport a les associacions que tenen finalitats d'enfortiment comunitari:

a) L'assessorament i suport tècnic.

b) La simplificació administrativa dels processos.

c) El suport econòmic i finançament públic.

d) El foment del treball en xarxa entre les associacions i entre les associacions i la resta d'agents.

e) La facilitació de l'ús i la gestió d'espais i locals per a l'acció associativa.

f) Les accions formatives i de suport a la formació per a les persones vinculades a les associacions, la prioritització de la formació de base associativa, la formació en els valors de l'associacionisme i la formació en consciència lingüística vinculada a la cohesió social.

g) El foment de l'ocupació de qualitat en el sector.

h) El garantiment del dret al temps i el dret a la cura.

i) L'impuls del sistema de finestreta única.

j) El suport al creixement de les associacions tant pel que fa a les persones que s'hi impliquen com als territoris on duen a terme llur activitat.

k) Les altres mesures que donin suport a les associacions.

Article 15

Assessorament i suport tècnic

1. El Govern ha de prestar assessorament i suport tècnic a les associacions que tenen finalitats d'enfortiment comunitari per a millorar o facilitar-los la gestió i execució de llurs projectes i programes, d'acord amb els principis que estableix l'article 14.1.
2. Els municipis que tinguin o hagin de tenir un pla de subvencions aprovat han de prestar l'assessorament i suport tècnic necessaris a les associacions de llur àmbit territorial que tenen finalitats d'enfortiment comunitari, d'acord amb el que estableix l'article 7 i amb els principis que estableix l'article 14.1.
3. El Govern, les diputacions i els consells comarcals han de donar suport econòmic i tècnic als municipis per a prestar assessorament i suport tècnic a les associacions de llur àmbit territorial, de conformitat amb el que estableixen, en matèria d'assistència, l'article 36 de la Llei de l'Estat 7/1985 i els articles 28 i 30 del text refós de la Llei de l'organització comarcal de Catalunya.
4. L'abast i la intensitat de l'assessorament i suport tècnic que han de prestar les administracions públiques estan subjectes a la disponibilitat pressupostària de cada exercici.

Article 16

Simplificació administrativa

1. El Govern ha d'iniciar un procés de revisió exhaustiva de la normativa aplicable a les associacions en l'exercici de llurs activitats i ha d'avaluar la necessitat de modificar-la per a simplificar-ne i desburocratitzar-ne els tràmits i millorar-ne els procediments.
2. El Govern ha de facilitar la transformació digital de les associacions, atenent llurs especificitats, amb l'objectiu de simplificar llur gestió interna i interrelació amb l'Administració, i ha de posar una atenció especial en les associacions formades per col·lectius sense accés a les tecnologies de la informació i la comunicació o que puguin tenir dificultats per a accedir-hi.
3. El Govern ha d'impulsar programes de formació dels treballadors públics per tal que participin en la interlocució amb les associacions i les altres entitats sense ànim de lucre de base voluntària que tenen finalitats d'enfortiment comunitari.
4. El Govern ha d'establir el sistema de finestra única per a les relacions de les administracions públiques amb les associacions.

Article 17

Suport econòmic i finançament públic

1. Les administracions públiques han de convocar regularment programes d'ajuts i subvencions per a oferir suport econòmic a les associacions que tenen finalitats d'enfortiment comunitari, d'acord amb el que estableix aquest article, respectant els principis de publicitat, transparència, prevenció del frau, concurrència, objectivitat, igualtat i no-discriminació, eficàcia en el compliment dels objectius fixats per l'administració atorgant, eficiència en l'assignació i la utilització dels recursos públics i desburocratització.
2. Les administracions públiques han de garantir que la gestió de les associacions relacionada amb els

programes d'ajuts i subvencions a què fa referència l'apartat 1 no els comporti costos en concepte de recursos humans o de temps superiors als imports que els atorguen, tenint en compte no només el cost del projecte pel qual s'atorga l'ajut o la subvenció, sinó també els costos de personal i béns associats, i han de garantir que les entitats amb ànim de lucre no puguin participar en aquests programes.

3. Les administracions públiques han de millorar els instruments de finançament públic de les associacions que tenen finalitats d'enfortiment comunitari, respectant els principis a què fa referència l'apartat 1 i aplicant els principis de corresponsabilitat, proporcionalitat, simplificació administrativa i avaluació de l'impacte de l'acció subvencionada.

4. Les administracions públiques, per mitjà dels plans d'acció a què fa referència l'article 6, han de promoure, entre altres mecanismes de finançament públic, les subvencions pluriennals, els concerts, els contractes programa o els convenis pluriennals, en els casos que sigui possible, i han de vetllar per reduir les càrregues de treball de les associacions en la gestió i justificació del finançament rebut i per garantir un finançament estable de les activitats que duen a terme.

5. Les administracions públiques han d'abonar com a mínim el 50% de l'import de les subvencions en el moment d'atorgar-les, amb independència de l'administració emissora, la durada, l'àmbit o la figura jurídica de la subvenció.

6. Els procediments de concessió de subvencions en règim de concurrència competitiva de les administracions públiques destinats a les associacions han de complir els requisits següents:

- a) Permetre l'accés universal i simplificat als ajuts.
- b) Utilitzar un llenguatge proper i entenedor que faciliti l'accés als procediments.
- c) Potenciar l'ús dels mitjans electrònics simplificats per mitjà d'aplicacions corporatives que funcionin com a finestra única, real i efectiva de totes les administracions del territori de Catalunya.
- d) Impulsar, en funció de la disponibilitat pressupostària de cada exercici, programes que posin en pràctica els projectes d'intervenció de les associacions i els projectes de millora interna, amb l'objectiu d'enfortir les associacions i llurs processos i empoderar les persones que hi estan vinculades.
- e) Establir terminis justos i raonables en les diverses fases dels procediments i respectar els terminis mínims que estableix la normativa en matèria de subvencions.
- f) Facilitar, sempre que sigui possible, la planificació estratègica de les associacions amb programes d'ajuts pluriennals i interdepartamentals.
- g) Adaptar, sempre que sigui possible, els calendaris de publicació, tramitació, atorgament i pagament dels ajuts als cicles d'actuació i programació de les associacions.
- h) Fonamentar els procediments de control i justificació en la corresponsabilitat de les parts.

7. Les administracions públiques, en la tramitació dels procediments de concessió d'ajuts o subvencions en règim de concurrència pública destinats a les associacions, han de complir les obligacions següents:

- a) Acordar i fer públics els models de les bases reguladores dels procediments abans d'iniciar-los i unificar els criteris entre administracions.
- b) Publicar les convocatòries d'ajuts o subvencions anticipadament i amb la màxima antelació possible, d'acord amb el que estableix la disposició addicional tercera.
- c) Permetre, d'una manera universal i efectiva, la reformulació de les sol·licituds, sens perjudici que per la seva naturalesa no sigui necessària.

- d) Establir, d'una manera general i si la disponibilitat pressupostària ho permet, el pagament de bestretes de l'import atorgat.
- e) Preveure mecanismes de flexibilització en cas que el pagament de les bestretes no s'hagi fet amb prou antelació, d'acord amb el principi de proporcionalitat, sense exigir la justificació dels ajuts o les subvencions abans de l'ingrés efectiu de les bestretes dels imports atorgats per a cada concepte.
- f) Prioritzar i fomentar mecanismes simplificats d'acreditació de la justificació que permetin a les administracions de disposar de la informació justificativa mínima necessària i aplicar els principis de proporcionalitat, corresponsabilitat i confiança mútua.
- g) Prioritzar i fomentar mecanismes de control i avaluació de les subvencions o els ajuts sobre la base del resultat i impacte de l'activitat o el projecte, que complementin o substitueixin, si escau, els controls dels documents acreditatius del compte justificatiu, d'acord amb el que estableixin els òrgans de control competents de les administracions públiques convocants.
- h) Establir instruments de control i fiscalització dels ajuts i les sancions corresponents en cas de mal ús dels recursos públics.
8. Els municipis que disposen d'un sistema de pagament amb moneda local poden atorgar els ajuts amb aquest instrument financer per a fomentar l'economia social i solidària.
9. El Govern, juntament amb els ajuntaments, ha de desenvolupar, periòdicament, programes d'enfortiment de les estructures de les federacions i confederacions, amb l'objectiu d'empoderar les entitats de primer nivell que representen, d'acord amb els principis i les obligacions que estableix aquest article.
10. Les administracions públiques, d'acord amb la normativa aplicable en cada cas, poden fer servir el conveni com a instrument per a acordar el finançament estructural de les associacions o de llurs projectes.

Article 18

Foment del treball en xarxa

1. Les administracions públiques han de fomentar el treball en xarxa entre les associacions i entre les associacions i la resta d'agents, amb la finalitat de treballar col·laborativament i d'iniciar projectes, estratègies i actuacions conjunts més eficients i coordinats que enforteixin el moviment associatiu i contribueixin a assolir-ne la missió.
2. La coordinació del treball en xarxa entre les associacions i entre les associacions i la resta d'agents ha de fonamentar-se en el principi de subsidiarietat, evitar la duplicitat d'acció i fomentar la coexistència pacífica de les actuacions de les associacions i de les administracions públiques.
3. Les administracions públiques, amb l'objectiu d'optimitzar els esforços que comporta el treball en xarxa, per mitjà de la col·laboració interdepartamental i interadministrativa, han de facilitar la connexió en format de xarxa comunitària dels plans educatius d'entorn, les ciutats educadores, els plans de barris, les xarxes educatives o juvenils i les altres iniciatives de les associacions que es produeixen arreu de Catalunya.
4. El foment del treball en xarxa pot consistir en les actuacions següents:
 - a) L'organització d'activitats o el desenvolupament de programes per a donar a conèixer i posar en relleu

les iniciatives sectorials o territorials dels diversos agents.

b) L'impuls d'espais d'interrelació en què les associacions i la resta d'agents puguin compartir coneixements, recursos, projectes i actuacions.

c) La convocatòria de línies de subvenció que fomentin el treball en xarxa i col·laboratiu entre les associacions.

d) El foment de les accions interseccionals.

e) El foment de la participació en les associacions de persones de diverses generacions.

f) Les altres actuacions que connectin els diversos agents amb les associacions.

5. El Govern ha d'impulsar mesures per a fomentar les iniciatives que ofereixin el suport de les empreses a les associacions, especialment en matèria de formació, empoderament i transmissió de coneixements, i, prioritàriament, ha de fomentar la interrelació entre les associacions i els projectes i les iniciatives empresarials de l'economia social i solidària.

6. El Govern ha de desenvolupar programes que fomentin la interrelació entre les empreses i les associacions, que incloguin les actuacions següents:

a) El reconeixement de les bones pràctiques del treball col·laboratiu.

b) La formació i capacitació per a afrontar els reptes de la col·laboració.

c) L'impuls d'espais de debat i reflexió.

d) Les altres actuacions que permetin d'acostar les associacions i les empreses i consolidar-ne la relació i el treball conjunt.

7. Les administracions públiques han de fomentar, a escala comunitària i juntament amb la resta d'agents implicats, la col·laboració publicoprivada, amb l'objectiu de crear territoris socialment responsables i teixir aliances estratègiques per a facilitar que es duguin a terme els projectes de les associacions en un territori determinat i que rebin el suport necessari.

8. Les administracions públiques han de fomentar el treball en xarxa per mitjà dels equipaments cívics i comunitaris públics oberts a la població que viu a Catalunya a fi que esdevinguin espais de participació, trobada i comunicació entre el conjunt d'associacions i altres entitats sense ànim de lucre, han de fomentar llur connexió amb els altres agents del territori de Catalunya i han de potenciar aquests equipaments com a centres de foment de l'acció comunitària arreu de Catalunya.

Article 19

Facilitació de l'ús i la gestió d'espais i locals

1. Les administracions públiques han de promoure accions per a garantir a les associacions que tenen finalitats d'enfortiment comunitari la disponibilitat i el dret d'ús dels espais públics i del medi natural necessaris per a dur a terme llur activitat associativa.

2. Les administracions públiques, per tal de garantir a les associacions la disponibilitat i el dret d'ús dels espais a què fa referència l'apartat 1, han de permetre la justificació de les despeses derivades de l'ús d'aquests espais en les subvencions, els contractes programa, els convenis i els altres mecanismes de finançament que tinguin aquesta finalitat.

3. Els ajuntaments han de garantir la cessió o l'ús dels espais dels equipaments municipals, tenint en compte llur disponibilitat patrimonial i la disponibilitat dels espais i atenent les finalitats d'enfortiment

comunitari de les associacions i el benefici col·lectiu.

4. Les administracions públiques, en la planificació de la construcció o remodelació d'equipaments públics, han de tenir en compte la possibilitat d'incloure-hi espais específics per a l'ús comunitari i de facilitar-hi l'accés segregat als espais comuns.

5. Les administracions públiques, en funció de llur disponibilitat pressupostària, han de vetllar per la protecció del patrimoni material de les associacions que tenen finalitats d'enfortiment comunitari i han d'oferir-los els mitjans i recursos necessaris per a comprar, conservar i reparar els immobles, amb l'objectiu d'adequar-los a llurs necessitats i a la normativa en matèria d'accessibilitat i seguretat.

6. Per a facilitar l'ús i la gestió d'espais i locals, les administracions públiques poden dur a terme les actuacions següents:

a) El desenvolupament de programes que fomentin la diversificació de l'ús d'instal·lacions públiques i privades, amb la finalitat que les associacions hi puguin accedir durant els períodes en què no s'utilitzen per a llur activitat principal o ordinària.

b) La convocatòria de línies de subvencions i ajuts o l'adopció de les mesures de facilitació econòmica i administrativa requerides a fi de garantir la cessió, el lloguer o la compra d'espais per a l'activitat associativa, i també el manteniment o l'adaptació a les normes d'accessibilitat de locals.

c) L'adopció de mesures tributàries que fomentin la cessió o l'ús dels espais de titularitat privada per a l'activitat associativa.

d) L'impuls de la rehabilitació o promoció d'equipaments públics per a fomentar-hi els possibles usos associatius, i també la facilitació de les relacions entre les diverses associacions.

7. Les administracions públiques han de fomentar la gestió comunitària de béns públics, per mitjà de la construcció d'un marc institucional propi que permeti reconèixer i promoure les experiències ciutadanes d'ús comunitari dels espais públics susceptibles d'ésser cedits per a l'ús i la gestió comunitaris.

Article 20

Accions formatives i de suport a la formació

1. El Govern ha de programar regularment accions formatives per a les persones que s'impliquen en les associacions que tenen finalitats d'enfortiment comunitari, preferentment en el marc del Pla de formació de l'associacionisme i el voluntariat de Catalunya i d'acord amb les prioritats que fixi el pla nacional de l'associacionisme i el voluntariat vigent.

2. La programació de les accions formatives a què fa referència l'apartat 1 ha de reconèixer i incloure les escoles de formació impulsades per les associacions.

3. El Govern ha de vetllar perquè les accions formatives programades en el marc del Pla de formació de l'associacionisme i el voluntariat de Catalunya compleixin els criteris de formació reglada, capacitació dels formadors i oficialitat dels títols que s'expedeixin, i, amb aquesta finalitat, ha de destinar una partida pressupostària anual a la formació, que poden executar el Govern o, per mitjà d'acords interadministratius, les altres administracions públiques.

4. Els municipis que tinguin o hagin de tenir un pla de subvencions aprovat han de promoure regularment accions de suport a la formació de les persones que s'impliquen en les associacions de llur àmbit territorial que tenen finalitats d'enfortiment comunitari, d'acord amb les prioritats que estableixen

els plans locals de foment de l'associacionisme corresponents i d'acord amb el Pla de formació de l'associacionisme i el voluntariat de Catalunya.

5. El Govern ha de donar suport tècnic i econòmic als municipis per a posar en pràctica les accions de suport a la formació, i també els han de donar suport les diputacions i els consells comarcals, de conformitat amb el que estableixen, en matèria d'assistència, l'article 36 de la Llei de l'Estat 7/1985 i els articles 28 i 30 del text refós de la Llei de l'organització comarcal de Catalunya.

6. Les administracions públiques han d'organitzar les accions formatives d'acord amb els criteris següents:

a) L'abast territorial ampli.

b) La diversificació de la formació pel que fa a les modalitats d'impartició presencial i no presencial.

c) L'aplicació de la perspectiva de gènere, la perspectiva decolonial i la perspectiva anticapacitista.

d) La igualtat de tracte i no-discriminació, en els termes que estableix la Llei 19/2020.

e) L'oferta de formació en les tecnologies de la informació i la comunicació i l'empoderament en les competències digitals.

f) L'adquisició i certificació de les competències clau.

g) La qualitat, professionalitat i especificitat.

h) La certificació oficial i el reconeixement formal.

i) L'accessibilitat universal.

j) La consciència lingüística.

7. Les administracions públiques han d'impulsar les accions formatives, sempre que sigui possible, a partir de la base associativa del territori de Catalunya i hi han de donar suport i destinar finançament d'acord amb els principis de la gestió publicocomunitària.

8. El Govern i els municipis han de reconèixer les escoles de formació de base associativa i donar-hi suport específic.

Article 21

Foment de l'ocupació de qualitat

1. El Govern ha d'impulsar, d'una manera concertada amb les associacions, programes de foment de l'ocupació de qualitat en les associacions, que tinguin per objectiu, entre d'altres, el millorament de la qualitat de l'ocupació dels joves i dels col·lectius més vulnerables, tenint en compte la perspectiva de gènere, i ha d'impulsar mesures de conciliació familiar, de reforma horària, d'eliminació de la discriminació salarial i de reconeixement de l'equilibri, l'equitat i la proporcionalitat salarials.

2. El Govern, en el marc de l'assumpció de competències normatives, ha de dur a terme les accions executives específiques que concerta amb les associacions en l'àmbit del foment de l'ocupació de qualitat.

Article 22

Garantiment del dret al temps i el dret a la cura

El Govern ha d'impulsar les mesures necessàries per a donar suport a les associacions en el garantiment del dret al temps i el dret a la cura de les persones que s'hi impliquen, amb l'objectiu de contribuir a

millorar la gestió del temps de les associacions i a valorar el temps que aquestes persones hi dediquen.

Article 23

Preservació del patrimoni documental de les associacions

El Govern ha de promoure, per mitjà de polítiques de memòria de l'associacionisme, la preservació del patrimoni documental de les associacions, i també la seva organització, conservació, digitalització, protecció i divulgació, i, amb aquesta finalitat, ha de crear línies de treball i subvenció específiques i subscriure acords marc amb l'Arxiu Nacional de Catalunya i amb els arxius municipals i supramunicipals.

Secció cinquena

Promoció de l'associacionisme i sensibilització

Article 24

Mesures de promoció de l'associacionisme i sensibilització

1. Les administracions públiques han d'adoptar mesures de promoció de l'associacionisme i sensibilització que consciencïïn els ciutadans sobre la rellevància de les associacions i llurs valors i que incideixin específicament en els col·lectius i àmbits estratègics.
2. Les administracions públiques han de fomentar, especialment, les associacions creades per dones les accions de les quals s'adrecin a les dones i l'objectiu de les quals sigui defensar-ne els drets des d'una perspectiva feminista interseccional, les associacions creades per persones LGBTI l'objectiu de les quals sigui defensar-ne els drets i les associacions creades per persones amb discapacitat l'objectiu de les quals sigui defensar-ne els drets, i han de promoure la incorporació d'aquestes persones als òrgans de decisió de les associacions.
3. Les administracions públiques han de promoure l'associacionisme entre els infants i els adolescents amb l'objectiu que puguin exercir el dret a associar-se amb l'acompanyament adequat.
4. Les administracions públiques, d'acord amb llur disponibilitat pressupostària, han d'impulsar campanyes de promoció de l'associacionisme regularment per a sensibilitzar la població general i cridar-la a participar en les associacions i han d'incidir especialment en els col·lectius o àmbits que més ho requereixin, i, amb aquesta finalitat, el Govern ha d'incloure les dades que permetin d'identificar aquests col·lectius o àmbits en l'informe de l'associacionisme i el voluntariat a Catalunya, que, d'acord amb el que estableix l'article 15.5.b de la Llei 25/2015, ha d'elaborar periòdicament.
5. El Govern ha d'establir els mecanismes necessaris per a garantir la participació i implicació del Consell de l'Associacionisme i el Voluntariat de Catalunya en el disseny, l'execució i l'avaluació de les campanyes de promoció de l'associacionisme de les administracions públiques, d'acord amb els principis que estableix l'article 11.1.
6. Els mitjans de comunicació públics han de promoure els valors i principis de l'associacionisme amb l'objectiu de transmetre'ls als ciutadans.
7. El Govern ha de promoure la creació d'espais audiovisuals permanents fets per l'associacionisme i per a l'associacionisme i ha de garantir-ne la visibilitat i participació plena en els debats televisius, radiofònics i d'altres mitjans audiovisuals, sempre que escaigui, i també ha de promoure, especialment per mitjà de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, la creació d'espais de ficció en català que

visibilitzin l'associacionisme.

Article 25

Promoció i sensibilització als centres educatius

El Govern, per mitjà dels departaments competents en matèria d'educació i de foment de l'associacionisme, ha de promoure acords de col·laboració entre els centres educatius, tant d'ensenyaments obligatoris com postobligatoris i de formació professional, i les associacions a fi de dur a terme projectes conjunts.

Article 26

Promoció i sensibilització a la universitat

El Govern ha de promoure els valors i principis de l'associacionisme a la universitat i, amb aquest objectiu, ha d'impulsar, per mitjà dels departaments competents en matèria d'universitats i de foment de l'associacionisme, acords de col·laboració entre les universitats i les associacions a fi de desenvolupar programes conjunts.

Capítol III

Fundacions

Article 27

Foment de les fundacions amb finalitats d'enfortiment comunitari

1. Les administracions públiques, en l'àmbit de llurs competències, han de fomentar les finalitats d'enfortiment comunitari de les entitats sense ànim de lucre constituïdes com a fundacions que compleixin els requisits i les condicions que estableix aquesta llei.
2. El Govern ha de fer la categorització de les fundacions amb finalitats d'enfortiment comunitari per a determinar les entitats sense ànim de lucre constituïdes com a fundacions que compleixen els requisits i les condicions que estableix aquesta llei, i les ha incloure com a categoria en el registre únic d'entitats i associacions sense ànim de lucre de la Generalitat.
3. El foment de les finalitats d'enfortiment comunitari de les fundacions que han de dur a terme les administracions públiques ha d'incloure el reconeixement de les fundacions, l'impuls de la participació, la prestació d'assessorament i suport i la promoció i sensibilització, en els termes que estableix aquesta llei.

Article 28

Requisits específics de les fundacions per a ésser destinatàries de les mesures de foment

Les fundacions, per a poder ésser destinatàries de les mesures de foment, han de complir els requisits generals que estableix l'article 5 i els requisits específics següents:

- a) No estar vinculades a organitzacions amb ànim de lucre o a les administracions públiques ni ésser-ne dependents o tenir-hi l'origen.
- b) Actuar en els àmbits que estableix l'article 5 de la Llei 25/2015.

Article 29

Mesures de què poden ésser destinatàries les fundacions

Les fundacions a què fa referència l'article 27, si compleixen els requisits que estableix l'article 28, poden ésser destinatàries de les mesures de foment que estableixen les seccions primera a quarta del capítol II.

Capítol IV

Plataformes ciutadanes i grups socials

Article 30

Foment de les plataformes ciutadanes i els grups socials amb finalitats d'enfortiment comunitari

1. Les administracions públiques, en l'àmbit de llurs competències, sempre que prioritzin les actuacions de les associacions, han de fomentar les finalitats d'enfortiment comunitari de les plataformes ciutadanes i els grups socials, amb l'objectiu d'estimular la creació d'associacions que vehiculin llurs anhels i el compliment de llur missió i d'oferir-los assessorament durant aquest procés.
2. El foment de les finalitats d'enfortiment comunitari de les plataformes ciutadanes i els grups socials que han de dur a terme les administracions públiques ha d'incloure el reconeixement de les plataformes ciutadanes i els grups socials, l'impuls de la participació i la prestació d'assessorament i suport.

Article 31

Requisits específics de les plataformes ciutadanes i els grups socials

Les plataformes ciutadanes i els grups socials, per a poder ésser destinataris de les mesures de foment, han de complir els requisits generals que estableix l'article 5 i els requisits específics següents:

- a) Fomentar i impulsar explícitament la participació de les persones vinculades a les plataformes ciutadanes o els grups socials, a fi de fer-les partícips de les decisions dels diversos àmbits d'actuació, en un marc de funcionament democràtic.
- b) Actuar en algun dels àmbits que estableix l'article 5 de la Llei 25/2015.

Article 32

Mesures de què poden ésser destinataris les plataformes ciutadanes i els grups socials

Les plataformes ciutadanes i els grups socials, si compleixen els requisits i les condicions que estableix l'article 31, poden ésser destinataris de les mesures de foment següents:

- a) Les mesures de reconeixement institucional que estableix l'article 8.1.
- b) Les mesures d'impuls de la participació que estableixen els articles 11, 12, 13 i 26, amb l'objectiu de millorar llur capacitat d'interlocució amb l'Administració.
- c) Les mesures de suport que estableixen els articles 18 i 19, amb l'objectiu que consolidin una estructura forta amb una base jurídica associativa, desenvolupin llurs projectes d'acord amb criteris de sostenibilitat i qualitat i incrementin llur base social.

Capítol V

Mesures generals de millorament de la relació amb l'Administració i la coordinació administrativa

Article 33

Coordinació de les administracions públiques

Les administracions públiques han de garantir el desplegament eficient i eficaç d'aquesta llei i han de vetllar perquè es faci d'una manera transversal i coordinada entre les diverses àrees d'una mateixa administració, respectant-ne la capacitat d'autoorganització.

Article 34

Interconnexió registral i censal

1. El Govern ha de crear un sistema que garanteixi la interconnexió i interoperabilitat dels diversos registres i censos d'entitats sense ànim de lucre la titularitat dels quals sigui de l'Administració de la Generalitat.
2. El sistema per a garantir la interconnexió i interoperabilitat entre els diversos registres i censos d'entitats sense ànim de lucre ha de permetre d'accedir a la informació sobre les entitats que operen a Catalunya i de compartir-la, i ha de funcionar d'acord amb els principis de finestra única i de simplificació administrativa.
3. El mapa associatiu que resulti del sistema a què fan referència els apartats 1 i 2 ha d'ésser consultable electrònicament, amb la finalitat de facilitar l'accés a les persones no associades, el treball entre les entitats i la visibilització del teixit associatiu dels municipis.

Article 35

Agència Catalana de Foment de l'Associacionisme

1. Es crea l'Agència Catalana de Foment de l'Associacionisme, adscrita al departament competent en matèria de foment de l'associacionisme, per mitjà de la direcció general competent en matèria d'acció cívica i comunitària.
2. L'Agència Catalana de Foment de l'Associacionisme és un òrgan de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia, de les regulades per l'article 1.b.1r de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, i ha d'ajustar la seva activitat al dret privat, sens perjudici dels àmbits en què, d'acord amb la legislació vigent, s'ha de sotmetre al dret públic.
3. L'Agència Catalana de Foment de l'Associacionisme ha d'oferir suport i recursos a les administracions locals, i, directament, als destinataris, per a garantir l'execució de les mesures de foment de l'associacionisme que regula aquesta llei, i també el desplegament i l'execució dels plans i programes que se'n derivin.
4. Es crea l'Observatori de l'Associacionisme, com una unitat orgànica de l'Agència Catalana de Foment de l'Associacionisme, que té la funció d'analitzar la situació de l'associacionisme per a tenir-ne dades actualitzades, recollir els resultats de treballs científics i de camp, acomplir els objectius de l'associacionisme i promoure'n els valors.
5. L'Observatori de l'Associacionisme es regeix pels estatuts de l'Agència Catalana de Foment de l'Associacionisme.
6. L'Agència Catalana de Foment de l'Associacionisme, en coordinació amb el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, ha de crear un centre de recursos per a les associacions juvenils d'escala nacional, amb la finalitat d'oferir recursos per a llur activitat i proporcionar materials, guies i espais a les associacions juvenils de primer i segon nivell.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera

Informe per a la revisió normativa

El Govern, d'acord amb el que estableixen els articles 16.1 i 17, ha d'elaborar, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, un informe que revisi la normativa aplicable a les associacions i l'ha de presentar al Ple del Consell de l'Associacionisme i el Voluntariat de Catalunya perquè el valori.

Disposició addicional segona

Posada en marxa de la finestra única

El Govern ha d'impulsar, en el termini de dos anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, la creació d'una finestra única de totes les administracions públiques que actuen a Catalunya i que convoquen subvencions perquè les associacions les hi sol·licitin.

Disposició addicional tercera

Calendari de les convocatòries públiques d'ajuts i subvencions

El Govern ha d'elaborar un pla de treball interdepartamental per a avançar progressivament els calendaris de publicació de les convocatòries públiques d'ajuts i subvencions dels departaments, que ha de preveure les actuacions necessàries per a aconseguir que, en el termini de dos anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, les convocatòries d'ajuts i subvencions en règim de concurrència competitiva dels departaments de la Generalitat es publiquin, majoritàriament, amb una antelació mínima de dos mesos respecte a la data d'inici del període subvencionable.

Disposició addicional quarta

Taula de coordinació interadministrativa

1. El Govern ha de constituir, en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, una taula de coordinació interadministrativa, com un espai formal de cooperació administrativa entre el Govern i les administracions locals que coordini les polítiques públiques de suport a l'associacionisme i els recursos que es posen a disposició de les entitats.
2. La taula de coordinació interadministrativa, si en les reunions tracta qüestions directament relacionades amb algun dels sectors de l'associacionisme, ha de convocar-hi una representació del Consell de l'Associacionisme i el Voluntariat de Catalunya per tal de poder-les abordar conjuntament.
3. Les administracions públiques han d'exposar periòdicament a la taula de coordinació interadministrativa l'avaluació de l'aplicació de les polítiques públiques de suport a l'associacionisme i han de poder-hi abordar, coordinadament, a partir de les necessitats que identifiquin, el desenvolupament de polítiques públiques que requereixin la col·laboració entre el Govern, les administracions locals i el Consell de l'Associacionisme i el Voluntariat de Catalunya.
4. El departament competent en matèria de foment de l'associacionisme ha d'impulsar un acord de col·laboració de les administracions públiques que estableixi les condicions per a posar en funcionament

la taula de coordinació interadministrativa i en reguli el funcionament i la composició, la qual ha de garantir la representació paritària de l'Administració de la Generalitat i de les administracions locals.

Disposició addicional cinquena

Reconeixement de la pràctica associativa en l'ocupació pública

El Govern ha d'avaluar, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el reconeixement com a mèrit de la pràctica associativa en els processos de provisió de llocs de treball i selecció de personal de les administracions públiques.

Disposició addicional sisena

Criteris dels models de les bases reguladores

Les administracions públiques han d'unificar, en el termini de dos anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els criteris amb relació als models de les bases reguladores a què fa referència l'article 17.7.a.

Disposició addicional setena

Projecte de llei de subvencions

El Govern, en l'àmbit de les seves competències, ha de presentar, en el termini de dos anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, un projecte de llei de subvencions en què, entre altres mesures, simplifiqui els processos i unifiqui els criteris de publicació, adjudicació, justificació i pagament de les subvencions de les administracions públiques.

Disposició addicional vuitena

Interconnexió i interoperabilitat registrals

El Govern, d'acord amb el que estableix l'article 34.1, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha de promoure la implementació d'un sistema que garanteixi la interconnexió i interoperabilitat registrals.

Disposicions finals

Disposició final primera

Desplegament reglamentari

1. S'autoritza el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per a desplegar i executar aquesta llei.
2. En el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern ha de dictar un reglament d'homogeneïtzació de la documentació i els tràmits de les convocatòries de subvencions a què fa referència aquesta llei, sens perjudici que cada convocatòria pugui tenir, d'una manera justificada, característiques específiques.
3. En el desplegament reglamentari en matèria de reconeixement i finançament de les associacions i amb relació al reconeixement com a mèrit de la pràctica associativa en els processos de provisió de llocs de treball i selecció de personal de les administracions públiques, el Govern ha de garantir la participació de la taula interadministrativa i el Consell de l'Associacionisme i el Voluntariat de Catalunya, i també del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, el Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya i els

altres ens que escaiguin segons la matèria, sens perjudici de la participació de les associacions a què fa referència l'article 13.1.

Disposició final segona

Pressupost

1. El Govern ha de garantir als ens locals els mitjans econòmics suficients per a desplegar aquesta llei, especialment pel que fa a les actuacions en els municipis que tinguin o hagin de tenir un pla de subvencions aprovat, als quals el Govern ha de donar suport financer per al desenvolupament dels plans d'acció a què fa referència l'article 6.
2. El Govern ha d'atorgar als ens locals els ajuts econòmics per a les polítiques de suport a l'associacionisme local en funció del compliment de l'obligació de redactar els plans d'acció a què fa referència l'article 6.
3. Els òrgans i les administracions competents han d'analitzar la supressió de taxes o les exempcions i bonificacions que corresponguin en atenció a les finalitats de les entitats i llur caràcter no lucratiu i, si escau, promoure-les.

Disposició final tercera

Mesures fiscals i mesures d'estímul del mecenatge

1. Amb l'objectiu d'equiparar fiscalment les associacions a les fundacions, el Govern ha de presentar un projecte de llei del mecenatge que, en l'àmbit de les seves competències, reguli els aspectes següents:
 - a) Els incentius fiscals per al mecenatge a favor de les associacions.
 - b) Els tipus de mecenatge aplicables a les associacions.
 - c) Els requisits que han de complir les associacions que tenen finalitats d'enfortiment comunitari per a ésser destinatàries del mecenatge i els procediments que han de seguir per a ésser-ne.
2. Les polítiques públiques de mecenatge a favor de les associacions han de tenir les finalitats següents:
 - a) Fomentar el mecenatge d'una manera transversal i coordinada.
 - b) Sensibilitzar la població i les organitzacions empresarials a fi que col·laborin amb les associacions que tenen finalitats d'enfortiment comunitari i que aquesta col·laboració els permeti d'obtenir un benefici fiscal o administratiu.
 - c) Estimular la diversitat dels tipus de suport a les associacions, més enllà del suport econòmic, i establir els beneficis fiscals o administratius.
 - d) Formar el personal de les administracions públiques per a poder assessorar les associacions pel que fa a l'obtenció de finançament privat.
 - e) Impulsar el micromecenatge de les associacions.
 - f) Estimular el mecenatge a favor de les federacions i confederacions.

Disposició final quarta

Modificació de la Llei 25/2015

1. Es modifica el títol de la Llei 25/2015, del 30 de juliol, del voluntariat i de foment de l'associacionisme, que resta redactat de la manera següent:
«Llei 25/2015, del 30 de juliol, del voluntariat i l'associacionisme»

2. Es modifica la lletra *d* de l'article 3 de la Llei 25/2015, del 30 de juliol, del voluntariat i de foment de l'associacionisme, que resta redactada de la manera següent:

«d) *Entitat de base associativa*: l'entitat privada sense ànim de lucre, amb forma jurídica d'associació, en què les persones que en formen part i hi participen activament tenen la condició de socis».

3. Es deroga la lletra *c* de l'apartat 4 de l'article 15 de la Llei 25/2015, del 30 de juliol, del voluntariat i de foment de l'associacionisme.

4. Es deroga la secció quarta del capítol III de la Llei 25/2015, del 30 de juliol, del voluntariat i de foment de l'associacionisme.

Disposició final cinquena

Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 27 de desembre de 2023

Pere Aragonès i Garcia

President de la Generalitat de Catalunya

Carles Campuzano i Canadés

Conseller de Drets Socials

Afectacions passives (1)

Versió en occità, en varietat aranesa aprovada per l' ACORD de la Mesa del Parlament pel qual s'aprova la versió en occità (aranès) de la Llei 11/2023, del 27 de desembre, de foment de l'associacionisme.

Afectacions actives (2)

Deroga secció quarta del capítol III, article 15 apartat 4 lletra c), 25, de la LLEI 25/2015, del 30 de juliol, del voluntariat i de foment de l'associacionisme.

Modifica l' article 3 lletra d), Títol, del LLEI 25/2015, del 30 de juliol, del voluntariat i de foment de l'associacionisme.

Consideracions legals

Els textos consolidats (o versions actualitzades) de les normes que ofereix el Portal Jurídic de Catalunya

no tenen caràcter oficial.

Enllaç a aquesta versió

<https://portaljuridic.gencat.cat/ca/document-del-pjur/?documentId=975048&language=ca&validity=2007230&traceability=03>